

merne har samme Ret og Adgang til at deltage i Discussioner og Beslutninger. Dette har Frøken F., ikke gjort, thi almindelige Fraser om en ufri og trykkende Aand er intet Bevis.

Videre siger Frøken F., at i *Aarenes Løb* er en Mængde ivrige Kvindesagsvenner af *ovennævnte Grund* udtraadte af Foreningen. Det er jo muligt at Frøken F.'s Begreb om Betydningen af Ordet „Mængde“ er et andet end mit. Jeg har forgæves søgt at faa samlet nogen „Mængde“. Faktum er, at Medlemmernes Antal har været i stadig om end langsom Stigen. At de, der er indtraadte, skulde være mindre „ivrige Kvindesagsvenner“ end de, der af en eller anden Aarsag er udtraadte, tillader jeg mig ikke at tro.

Med Hensyn til Erklæringen i Bladene maa jeg oplyse, hvad Frøken F. har fortiet, at Majoriteten nemlig foreslog den saaledes affattet: „Majoriteten i Foreningen fandt Beskyldningerne ugrundede.“ Heraf fremgik jo tydeligt, at der fandtes et Mindretal med en modsat Anskuelse. Men dette Forslag forkastede Mindretallet og fordrede under alle Haande Trusler at Foreningen ikke paa nogen Maade maatte forsvare sig. „Til Trods herfor“, som Frøken F. helt naivt udtrykker sig, vovede Majoriteten, (hvis Anskuelse jo i alle ordnede Associationer repræsenterer Associationen) at offentliggjøre sin Opfattelse af Beskyldningerne.

Karakteristisk for Frøken F. og dem, der tillige med hende blev udelukkede af Finsk Kvindeforening, er det, at de, der nu højrrøstet beklage sig over, at man ikke en Gang gav dem Lejlighed til at forsvare sig, vilde berøve den Forening, de tilhørte, og hvis System det efter Lovene tilkom dem at støtte, Lejlighed til at ytre et eneste Ord til deres Forsvar. Jeg henstiller til en upartisk Læsekreds's Dom, om de kjender mange Sidestykker til en saadan Undertrykkelse af en Minoritet, og om Foreningen virkelig havde handlet i Sandhedens Interesse, hvis den havde tiet og samtykket til Beskyldninger, som den absolut overvejende Majoritet erklærede for ugrundede og usande.

Nu hændte det „uhørte“, at syv af Foreningens egne Medlemmer uden Antydning af Bevis sluttete sig til Foreningens Angribere og erklærede Beskyldningerne for grundede. Herved stillede de sig ikke blot paa Krigsfod overfor Foreningen, men de overtraadte de Bestemmelser, de havde forpligtet sig til at overholde, da de indtraadte i Foreningen. Hvormed skal